

LÁ THƯ MỤC VỤ

Chúng ta lại bước vào Tuần Thánh với nghi thức rước lá và đọc Bài Thương Khó. Ở xứ hàng xóm của chúng ta là giáo xứ Greenwood, truyền thống từ thời cha Pat Ahern để lại là Chúa Nhật Lễ Lá bao giờ giáo xứ cũng thuê một con lừa dùng trong nghi thức rước lá. Trẻ con rất thích con vật hiền lành dễ thương này nên Ngày Lễ Lá chúng rất thích đi lễ để xem chú lừa. Nhờ vậy Ngày Lễ Lá trẻ em đi lễ đông hơn vì đầu lễ có con lừa và có nghi thức rước lá nên vui hơn các ngày Chúa Nhật khác.

Tuy con lừa không phải là nhân vật chính của câu chuyện, nhưng giả sử nếu người chủ của con lừa từ chối không cho mượn nó có lẽ câu chuyện của ngày Lễ Lá sẽ khác đi hay có thể câu chuyện này sẽ không được ghi lại trong Phúc Âm. Thật vậy, cuộc khải hoàn vào Thành Giêrusalem chỉ có ý nghĩa khi Chúa Giêsu ngồi trên mình con lừa vì đó là hình ảnh của Đấng Thiên Sai, Đấng Messia (Dacaria 9:9). Điều này cất nghĩa lý do tại sao dân chúng bẻ lá vẫy chào và trải áo lót đường cho Chúa đi qua để vào Thành vì họ nghĩ rằng Chúa Giêsu chính là Đấng họ đang mong đợi, là Đấng sẽ dẫn dắt họ chiến đấu giành lại chủ quyền từ tay người La Mã và đưa đất nước trở lại thời huy hoàng của Vua Đavít thuở xưa.

Sắm được một con lừa thời Chúa Giêsu là một chuyện lớn. Con lừa tương đương với ba thứ thời nay cộng lại là chiếc xe hơi, xe vận tải và xe máy cày. Nó là chiếc xe hơi vì người ta dùng nó để di chuyển đây đó hay đi chợ, là xe vận tải vì họ dùng nó để tải đồ đạc và vật liệu, là xe máy cày vì họ dùng nó để cày bừa ruộng đất. Ngoài ra đây là con lừa chưa có ai cỡi bao giờ giống như chiếc xe mới xuất xưởng chưa ai lái. Vậy mà khi Chúa cần người chủ đã sẵn sàng cho mượn. Đây là một sự hy sinh to lớn xuất phát từ sự quảng đại của đức tin anh hùng.

Ai trong chúng ta cũng có con lừa mà Chúa cần dùng đến. Nhưng có đôi khi tuy chúng ta cảm thấy rằng Chúa muốn chúng ta cho Ngài cái gì đó mà chúng ta không dám cho vì không chắc rằng có phải Chúa muốn điều ấy không, rồi sau đó chúng ta lại thấy hối hận vì để hụt mất một cơ hội làm việc cho Chúa. Khi khác chúng ta biết Chúa muốn cái gì đó nơi chúng ta nhưng chúng ta lại không cho bởi vì chúng ta ích kỷ. Lúc khác, có thể rất nhiều lần, chúng ta nghe Chúa hỏi mượn và chúng ta sẵn sàng cho rồi cảm thấy hãnh diện vì món quà chúng ta trao có thể dùng để mang Chúa tới một nơi khác. Tuy vậy vẫn có đôi lúc chúng ta tự hỏi không biết cái việc làm nhỏ bé đó có ăn thua gì không hay chỉ như muối bỏ biển, như một giọt nước trong đại dương.

Thực ra bất cứ cái gì chúng ta trao cho Chúa đều hữu dụng cả vì nó như con lừa mà Chúa cần dùng đến. Vì thế, nếu chúng ta có một cái gì đó trao lại cho Chúa, nó sẽ như con lừa mang Chúa Giêsu và câu chuyện đời Ngài đi xa hơn, tới những nơi khác, hay thậm chí tới cùng trời cuối đất.

Cám ơn Chúa có rất nhiều người trong cộng đoàn chúng ta cũng quảng đại như người chủ vô danh xưa đã cho Chúa Giêsu mượn con lừa của mình. Có người cho Chúa thời giờ. Có người cho Chúa tài năng. Có người cho Chúa tiền bạc. Nhờ những đóng góp này, mà việc rao giảng tin mừng càng ngày càng lan rộng, nhiều cuộc đời được thay đổi, nhiều người được đón nhận ánh sáng đức tin.

Nhưng bất cứ cái gì chúng ta cho Chúa, chúng đều thuộc về Ngài. Thời giờ, tài năng, tiền bạc là của Chúa và con lừa là của Chúa. Lời Chúa căn dặn các tông đồ là bằng chứng cho khẳng định trên : *“Nếu có ai hỏi ‘Tại sao các anh cỡi lừa người ta ra’ , thì cứ nói: ‘Vì Chúa cần dùng đến nó’.*” (Luca 19:31). Do đó, chúng ta chỉ lấy những gì của Chúa ban mà trao lại cho Chúa khi Ngài cần dùng đến mà thôi.

Vậy con lừa của quý ông bà anh chị em tên là gì vậy? Chúa cần dùng đến nó đấy!

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh